

Onur oban 2

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

29.11.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

27/12/17

Tohumdu o geleceğe yeşerecek
Güneşti her karanlık gecenin ardından ışıyacak
Suçsuz günahsız bir melekti o
ben onu meleğim diye severdim tövbe demezdim böyle olacağını bilseydim
Özlemim bir barikata teslim ruhum demir parmaklıklar ardında
Gel diyorum ne olursun gel bu yaşta böyle bir beyaza bürünmek olmaz
Hangi ilaç kapatır bu yarayı onanmaz bir yara bu
Sen armağan olup gelen çocuk sen Yağmur olup bereket şarkıları çağıran çocuk bu
küsmelerin neden
Neredesin bu gitmek gitmek değil çok erken be çocuk çok erken
Nerede görülmüş abisini anasını babasını gökyüzünün ışıltısını sen gören herkesi ıssız
koymak
Nerede görülmüş bir illete teslim olmak nerede
Hani baharları getirecektin neden şimdi bu zemheri bu tarifsiz ayaz
Çok zor be çocuk bitmiyor sancılarım geçip gitmiyor acılarım
üzerimize umutla yağ rahmet ol dön gel ne olursun
Bir isyanın adı ol dön
hissedebildiğim her yer sensiz çok ırak be çocuk çok ırak
her mekan örtük kapkara perdeli yakışmaz ki sana bitmeler
ne olur ne olur gel be çocuk
hem orası soğuktur üşürsün sen ayrıca tek başına oyun oynanmaz ki
gel be çocuk

Onur Çoban 2

Anılarımız Olsun

Bahsinin açıldığı her an bir kez daha tutsak oluyorum
sol yanındaki berrak kuyuya hapsedinler beni müebbetine razıyım
yapacağım tek şey kelimelerle dört nala seni istemek yahut sesimle seni çizmek
Her gün aya güneşe bakar insan
ay güneş bir gün tutulur bense her gün
Ben yıldızları izlemeyi değil onlarla yapacağımız bir yolculukta adına yeni gizler
saklamayı seveceğim
Rüzgarların hasretle estiği zamanlarda
Uçurtma olmayı isteyeceğim sadece sana doğru yükselen
Maviye yakın sana eş
En güzide seslerle ruhuma naksettiğin sevdan
Yağmurların bereketinde gündün güne yeşeriyor
Seninle uçsuz bucaksız mekanlarda kaybolmak istiyorum
Anlarımız olsun her daim sevgiyi umudu aşkı çağıran.

Onur Çoban 2

Bahis Dahi Edilemeyenlerden

Günümün tersinde yine dımdızlak bir sol sancı
Kederlere teslim bir bulut gözyaşlarını döküyor
İslandığı yerden kirpikleri kim kurutur kurutur da
mutluluk pınarlarında,sevda sahralarında mesela bir yakamozu seyreder mi yahut bir
çocuk gülümsemesinin aralanan perdesinde içini ısıtır mı
Maviliğin derinlerinde düşün payını bir ekmek gibi bölüşür mü
Suların bu kez ayırmadığı
siyahı da beyazı da maviliğinde yücelttiği görülür mü
Sözlerin aslında atışların melodisindeki gizler olduğunu bu kez gözerler mi
Duygular diyorum azizim herkesin sadece bildiği...
Kifayetleri mutluluklarda görmeyi düşünüyorum,atlıyorum
Mutluluklardan bahsediyorum
bahşedilen bahis dahi edilmeyenlerden.

Onur Çoban 2

Bir ırpıda

BİR ÇIRPIDA

Aşk umut heyecan, hepsi bitiverir bir çırpıda
Tek bir ses tek bir nefes ararsın bulamazsın
Kara bir bulut gibi sarıverir etrafını
Onsuz bir saniyeyi bile düşünemezken
Bitmiştir umut bitmiştir film bitmiştir
Aykırıdır sana belki bu durum kalbini kendi kalbinde hissettiğın
Işığıyla seni aydınlatan güneşin sönmüştür
Kara bir büyü gibi boğar seni bu durum
Hıçkıra hıçkıra ağlamak isyanını herkese duyurmak istersin
Mutluluk penceren kapanmış perden özlem olmuştur
Nefesin tıkanır ruhun çekilir
O gittiği günden beri saatte tarihte hayatta durmuştur senin için
İşte sondur bu, vazgeçmenin azmin sonudur
Beraberliğin, aşkın kendi içindeki iç çekişidir
Seni günden güne eritir ,bitiriverir
kanına girmiş bir zehir gibi yavaş yavaş öldürür
Hazin sonuna katlanır insan sadece bir çırpıda

ONUR ÇOBAN

Onur oban 2

Geçmişin Kanatlarıyla Geleceğe(mensur)

Geçmişin kanatlarını kollarıma geçirip mazi denen okyanusun üzerinde alçak uçuşa çıkıyorum

evrende bir kum tanesi kadar küçük fakat yüreğime işlenenler kadar büyük bir yer kapladığımı düşündüğüm zifiri gün terslerinde.

Anılarımla yorgunluk atıyorum çoğu zaman,bazı hisleri,anları yeniden arama arzusuna kapılıyor sol yanımdaki duygu ve düşünce dinamosu dinamodan şu sözler pompalanıyor yaşadığının en büyük kanıtı geçmişinden öğrendiklerini geleceğinde de kendi iyine göre görebilmek istemen o halde

durma sohbet et,sahip olduklarının kıymetini bil,şükür et,dua et,aşık ol,sevgi olgusunu köreltenlere inat sev,düşün,olumluyu iste,gördüğün saygıyı ve değeri göstermekten kaçınma,espi yapmaktan korkma,bir ağız dolusu tebessümü otuz iki dişinle simgeleştir,Olduğun gibi görün,başarıyı hisset,başaranları tebrik etmekten çekinme,ara sıra kendini ara,özünü oluşturan değerleri...,elalem ne der? ne derse kendine der,fikir almayı ihmal etme,vicdan mahkemesine sıkça uğra,son kararı kendin ver,mutluluğu sadece çağırarak vakit kaybetme onu bul ve ona sıkıca sarıl,insan hayatında inişlerin ve çıkışların olduğunu aklında çıkartma tek düze bir yaşam yaşamın mayasını bozar her iniş çıkış yeni bir tecrübe,azim,kararlılık ışığıdır altını iyice çiz,düştüysen daha güçlü bir biçimde tekrar ayağa kalk,şiiri oku,hisset,anla

Türküleri yaşa,hayatı anlamlandır

Yaşamak barış,huzur,adalet,bereket,bolluk,eğitim,sistem dolu bir dünyada yaşamak için dinle,öğren,paylaş.

Onur Çoban 2

Mart'ın On Sekizinden Vatana

Milli dirilişin sembolüdür ÇANAKKALE.

Vatan kalbinin en derinlerde "Korkma Sönmez Bu Şafaklarda Yüzen Al Sancak"diyerek attığı yerdir ÇANAKKALE.

Düşmanın tarihin en derinlerine gömüldüğü yerdir ÇANAKKALE.

İstiklaldir ÇANAKKALE.

Mustafa Kemal'dir ÇANAKKALE.

Şuursuz gecenin güneşidir ÇANAKKALE.

Évlidir ÇANAKKALE, nişanlıdır, sözlüdür.

Anadır ÇANAKKALE, yâdır.

On beşliktir.

Kadıdır, erkektir, çocuktur.

Kundaktaki Ay'dır.

Geçmişin ve geleceğin ihtiyar yıldızlarıdır.

Kardeştir ÇANAKKALE, inançtır.

Türkü, Kürdü, Çerkezi, Arabı... aynı toprak aynı kandır.

Müslümandır ÇANAKKALE, Hristiyandır, Musevidir... birdir.

Koca Seyit'te kudrettir ÇANAKKALE.

Maviliğin sarışın bozkıra, Selanik'ten cihana selamıdır.

Birlik içinde çokluktur ÇANAKKALE.

Yokluk içinde varlık.

ONUR ÇOBAN

Onur Çoban 2

Mih Gibi

Mih gibi çakılı bir yalnızlık yüreğime hırka gibi sarılmış
Sol yanıma düşen ince sızım derman ver ses ver neredesin
Nedendir bu kinin bu öfken
Sevdalı başıma bir de solumdaki cevhere can ver
Viran eyleme soluma gün doğmuyor hep karanlık hep ayaz
Duyduğum tek ses ağıt
içli içli vuruyor gam telime ben bir aşık sen bir lal sen bir ama
yoksa görürsün görmesen işitirsin nedendir bu halden anlamazlığın sürekli sessiz
kalışların
Ayıplar bir yanda acılar bir yanda kırgınlıklar bir yanda dahası varsa
bırakma yanmasın evvelden ezele küllerimizi değil bizi hatırlasınlar.

Onur Çoban 2

Öz Ol

Hatıralar belirdi yine, solumun en derininde
Özlemlerim,biriktiler
ben tutumlu bir insan olmaktan usandım
Ah şu kaybetmelerim hiç mi yorulmaz hiç mi yönünü kaybetmez
Şu efkar denilen törpüm hiç mi körelmez
hep mi kısaltır solumdaki cevahirin ömrünü
vefam hep mi vurgunlara teslim olur
nerededir karşılıksız sevgi
nerededir saçıma rüzgar esse korkan kadın
mazimden kalma kabuk bağlamış yaramın altında mı
yoksa kaybettiren mesafelerin yol çizgileri mi oldular
sürekli ezilmeleri bundan mı
değişen sen misin
yoksa seni değiştiren bir neden mi var
aşk seni yıllarca bir umut beklemek mi
kapı eşiklerini,odanı,evdeki ışığı seyredip
anıları taze tutmak mı
sensiz, geçmişten bana yadigar kalan her bir noktayı sindirmek mi
seni onca yıl bekleyip sana tekrar yenilmek mi sahi sen beni ne zaman sevmiştin
sen beni ne zaman aşkla solunda yeşertmiştin
benden gideli çok oldun
ben o zaman çok yoruldum sorarsan artık gönlümün yorgun bir tarafı da yok
dermanım,yine ve yalnız ben
artık hiçbir sorum yok
öz ol

Onur Çoban 2

Sahi Eskiye Kim?

Sahi

Eskidi mi Benliđimin içindeki binbir mânâ ?

Mesela benim eski gülen gözlerim...

soluma doğan binbir renk neşe güneşlerim...

İssızlığı boğan umut çiçeklerim yine hangi hazan mevsimindesiniz?

Sahi

Kalmadı mı artık hasretlerim

tebessümlerim şimdi sellere mi teslim

Hiçe sayılan vefam bir ana gibi yorgun, vakur şimdi en çok da iyi niyetime yanıyor...

Eski iç çekişlerim de yok artık hani şu her nefeslenişimde iyikiler sıraladığım

Yalnız Nazım hep yadımda diyor ya

“onlar ümide düşman...”

Onlar ki dışı ışıltılı solundakinin fikrinden bir haber olanlar

Onlar ki soldaki cennete ıstırap damlaları yağdıranlar

Ve evet

Eskiye bendeki mânâlar değil solundan yoksun davrananlar.

Onur Çoban 2

Yağmur'larda Buluşalım

Yıllar boyu Nisan'da topraklara bereket getiren zarif yağmurlar
Günleri,haftaları,ayları,yılları mest eden o yağmur
Uzakta çok uzaklarda ilk defa bir hüzün bulutuyla yağıyor
bu kez sadece kırmızı karanfillere dokunuyor yağmurlar bir de yüreklere
Cesareti anımsatıyor,gücü hatırlatıyor,masumiyeti,tebessümü,Gönüllere doğan sonsuz
bir güneşi de...
Yağmur'larda buluşalım

Onur Çoban 2

Yananların Peşine Huzuru Koklasak

Kusursuz bir ezgi yaratalım tınısına kapılıp gidelim
unutalım mesela tüm kırgınlıklarımızı yahut geçmişe gömdüğümüz nifak tohumlarını
gözyaşlarımızla suladığımız
her baharımızda filizlenen acılarımızı kederlerimizi
samimiyetlere el verelim
bir kez olsun sıkı sıkıya tutunalım hiç düşmeyelim birlikte düşeceğimiz tek bir çukur
varsa sevginin çukuru olsun gelin hep beraber düşelim çıkmasak da olur der geçeriz
Tebessümü farz kılalım duvarlar gülmez insanlar güler
İhtirasları bırakıp sevgilerden bahsedelim aşkın kutsallığını hatırlayalım mesela
atfetmeyi unutmayalım
kendimizi affedelim
Biletler dağıtılmadan önce
sevdiklerimizle
bedenlerimiz kavuşsun
sonra sonra ruhlarımız birbirini karşılasın mesela
sıkı sıkıya sarılsınlar
hiç ayrılmayacakmışçasına izlerimiz olsun hiç silinmesinler
Asra bedel kinleri yakalım birlikte dumanında huzuru koklayalım

Onur Çoban 2

Yıldız

yine senden bir haber kaldığım görüş günlerim
birini daha geçmişe havale ediyorum
zifiri gün terslerinde soluğumu kesen bir hatıra daha biriktiriyorum yine sana dair
ziyanlarımız her vakit yadımda hep soluğumla
Göğsümün sol perdesi
nedendir bu benliğini örtmelerin
ben ki sana lâl sana âmâ olmamalıyım
bir kuş havalansa enginlerine
kanat çırpırsa maviliklerine sen vurmasan mavi olsak
Mesela turna olsa
türkülerle süzülse benden haber verse solunun en nadide bucağına
sen yine göç mü dersin
şiirlerde sen olsa okusa seni binbir kere hep aynı hisle
eşsiz bir geçmiş bulutu sarıyor etrafı geleceğe dair her anda ümit kıran bir pus
oluveriyor
sarı anam geleceğimi ısıt ısıt ki ısınayım
Isınayım ki solum mevsim kutsalı olsun
bir kelebek uğuru ile gel gel ki ben seni göreyim ve inanç dolayım
bir günlük ömrüm de olsa yine tek bahar için yeşerip solayım.

Onur Çoban 2